

Junior

1. číslo

2017/2018

ŠKOLA HŘEBEČ
Masarykova jubilejní základní škola Hřebeč

Obsah

Redakční rada

Beseda s paní Šupíkovou

Události ve škole

Kino – Po strništi bos

Ukázka karate

Veletrh celoživotního vzdělávání

Vietnam

Fanfikce

Florbal

Perličky

Redakční rada

Šéfredaktorka: Karolína Zubková

Zástupkyně šéfredaktorky: Kristýna Fridrichová

Kulturní rubrika: Klára Kovaříková

Události ve škole: Anička Marešová

Sport:

Vtipy:

Beseda s paní Šupíkovou

Dne 13. 9. 2017 se celý druhý stupeň zúčastnil besedy o příběhu Lidic a mladé dívky, která si prožila peklo, ale i přesto přežila. Marie Šupíková, které se také říká Lidické dítě, nám svými slovy vyprávěla svůj životní příběh a hrůzy, které prožila. Poslouchala jsem bedlivě, nějaké chvílky mě dojaly, u některých jsme se zhrozila nad tím, jak umí být lidé krutí a nelítostní. Naslouchali jsme všichni, všechny nás zajímalo, jak to celé dopadlo. Zajali ji, odvedli, zabili rodinu, ale i přesto zůstala silná. Ale dokonce i v tak hrozně době se na ni usmálo štěstí. Vybrali ji a odvedli do dětského domova ještě s pár dalšími dětmi na převýchovu v děti německé. Marie ani jiné děti neměly na výběr, a tak se německy musely naučit. A nakonec? Malé Marii se podařilo dostat z domova a žít u nové rodiny. Na malý okamžik si dovolila být zase šťastná, být zase dítětem. Dožila konce války, mohla se vrátit domů. Podle vyprávění měla Marie smíšené pocity, ale ani se jí nedivím. Být tak dlouhou dobu mimo domov, dostat se do nové rodiny a pak ji opustit. Příjezd domů byl překvapivý, zjištění, že tolik lidí zemřelo, asi nebylo příjemné. Co bylo ale asi nejhorší, Mariinu maminku postihla tuberkulóza a pomalu ji zabíjela. Shledání však bylo šťastné, s problémem komunikace, protože Marie mluvila německy a její maminka česky, ale nakonec se to přetlumočilo a všechno bylo v pořádku. Čas ale Marii připravil i o posledního člena rodiny a Marie se musela odstěhovat daleko od rodných Lidic ke své tetě. Měla kde žít, měla zázemí, ale to pouto se už nedalo obnovit, necítila k tetě to samé, co ke své matce nebo otci. A teď? Žije dál a sdílí svůj příběh s ostatními.

Kristýna Fridrichová

Události ve škole

Naše (asi) všemi milované prázdniny skončily a my musíme zase do školy. Já osobně jsem se těšila jak na kamarády, tak na učitele. Škola začala, ne prvního, ale čtvrtého září. Trochu mě naštvalo, že musím vstávat tak brzo, ale musíme se s tím smířit. Podle mě škola začala docela hezky. Přišlo hodně nových žáků, i k nám do třídy přibyla jedna osoba. A co se první měsíc školy stalo?

Jako první "událost" jsme tu měli přehlídku karate. Bylo to hezké (mně se to líbilo) měli to propracované a museli opravdu tvrdě dít. Doufám, že k nim přibýlo spoustu dalších členů a věřím, že to příště bude ještě lepší.

Potom tu byla paní Marie Šupíková, také přezdívaná jako lidické dítě. V některých chvílích se mi chtělo brečet, někdy jsem se o ni dokonce bála. To co si prožila, je strašné a my bychom si z ní měli vzít příklad.

Ted' na veselejší téma. Barevný den!!! Každá třída si vybrala barvu nebo barvy, člen třídy potom musel přijít ve vybrané barvě. Naše třída měla modrou. V pár chvílích jsem se cítila, jak by mě někdo zavřel do klece s papoušky.

Dále tu bylo kino. Byli jsme na filmu Po strništi bos. Líbilo se mi to, hodně jsem se smála, ale bylo to i trošku smutné. Jen trošku.

Také byli vybráni žáci z celého druhého stupně na bruslení, fotbal a přespolní běh. O tom ale nic nevím, protože jsem tam nebyla a nikdo mi nic neřekl.

To by bylo všechno, co se za měsíc září stalo. A že toho bylo hodně. Těším se na další skvělé akce, které pro nás vymyslí.

Klára Kovaříková

PO STRNIŠTI BOS

Film se odehrává v posledních letech 2. světové války. Ve filmu se hlavně jedná o rodinu Součkových. Hlavní postava Eduard se hned na začátku filmu musí odstěhovat se svou matkou a otcem z Prahy, a jelikož nemají dostatek peněz, musí jet za zbytkem rodiny na venkov. Teta Eduarda seznámí s partičkou kluků, se kterými se rychle skamarádí. Prožívá obrovské dobrodružství a zábavu. Celý film tam potkává záhadného muže, o kterém se dozví, že je to jeho strýc, který chtěl zabít Eduardovu babičku (jeho matku), kvůli penězům, které mu nechtěla dát. Zbytek rodiny Eduardova strýce zavrhl a nazvala ho VLKEM. Nechtěla s ním mít nic společného. Při krupobití zemře Eduardova babička, která šla naproti právě Eduardovi a jeho matce, kteří byli u vody. Po smrti své babičky se Eduard dozvěděl, že když se VLK snažil zabít svou matku, byl opilý. Pot VLK odjel do války, ale bohužel zahynul. Na jeho pohřeb nepřišel ani bratr, ani otec, pouze Eduard, který přelezl zeď pozemku a to vše musel udělat, aniž by to někdo věděl. Na konci války se Eduard vrací zpět do Prahy, ale svým kamarádům slíbil, že za nimi bude jezdit o prázdniny.

Michaela Mrázová, 9. třída

Po strništi bos

Dne 27.9. jel celý druhý stupeň do kina na film od Jana Svěráka - Po strništi bos. Děj se odehrává v konečné fázi 2. světové války a je převážně z pohledu malého Eduarda Součka. Když se rodina Součkových musí vystěhovat ze svého bytu v Praze a odjet na venkov k rodičům, moc nadšení z toho nejsou. Ale nakonec není vše tak zlé, jak se zdálo. Eda si hned po pár dnech najde kamarády a začne prožívat nová dobrodružství. Pobyt na venkově však nepřinese Edovi jenom šťastné chvíle, přijde o babičku a o strýce, kterého všichni nenáviděli a Eda ho sotva poznal. Konec války přinese klid a Součkovi se můžou vrátit domů do Prahy.

Kristýna Fridrichová

Ukázka karate

Dne 12. 9. se v naší tělocvičně odehrála každoroční ukázka karate. Předností pražského klubu je relativně malý počet členů, kde reprezentují i hřebečtí žáci naší školy. Karatisté byli ve skvělé formě, moc se mi líbila jejich snaha. Všichni jim držíme palce do soutěží a růstu malého klubu.

Karolína Zubková

Veletrh celoživotního vzdělání

Dne 18. 10. 2017 se 8. a 9. třída zúčastnily Veletrhu celoživotního vzdělání v Kulturním domě v Kladně. Přijeli jsme poměrně brzy, ale i tak už tam byla spousta lidí. Mohli jsme se tam podívat na mnoho různých škol s různými tématy a obory. Projít to, zjistit náplň jednotlivých oborů a škol a v devítce si už možná nějakou vybrat. Nejvíce mě z celého veletrhu bavila ukázka tanců na podiu před stánky. Jelikož ale stále nevím, kam bych mohla jít na školu, proplouvala jsem mezi stánky a zkoumala, co by mohlo být pro mě. Bohužel, žádná se škol mě neoslovila, a tak jsem později nejevila žádný velký zájem o to tam být. Ale zase, na druhou stranu, abych byla upřímná, některé školy měly opravdu něco do sebe, ale i přesto jsem si žádnou nevybrala.

Kristýna Fridrichová

Vietnam

Prezentace Vietnam byla hezká. Dozvěděl jsem se spoustu věcí. Vždycky jsem si myslel, že země jako Vietnam jsou velmi zaostalé, ale mýlil jsem se a hodně mě překvapilo, že tam je velmi silný internet. Velmi se mi to líbilo a kdybych kvůli tomu měl znova přijít o školu, tak tam jdu znova.

Autor: Chalupa

Přepsala: Kovaříková

Oheň a voda

Teplo a zima

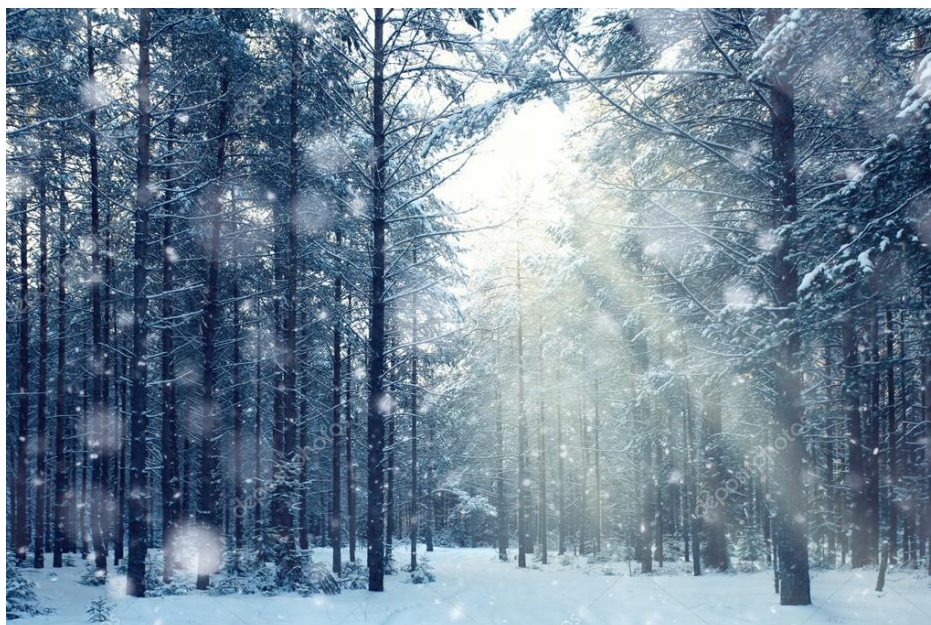
... Les, všude byl les. Zimní krajině vládlo tíživé ticho. Žádné lesní zvířátko byste v lese nenašli, nikdo není tak hloupý, aby šel uprostřed zimy ven. Až na jednu dívku, rozhodně nebyla hloupá, spíš zoufalá. Zelené oči měla začervenalé a po obličeji se jí kutálely poslední slzy. Černé vlasy jí vlály jako větve ve větru, sníh dopadal na její obnažené ruce. Když člověk utíká, nemyslí na takové věci jako oblečení. Tato dívka na sobě měla jen lehké modré šaty. Ledový vzduch se jí s každým nádechem zařezával do hrdla. Nakonec jí přeci jen došel dech. Vyhledala celkem suché místo pod hustými větvemi a posadila se. Mráz ale nepolevoval. Třela si o sebe zmrzlé ruce, snažila se zachránit si život. I tak ji síly začaly opouštět. Už nemohla dál, oči se jí zavíraly a ona upadla do hlubokého spánku. Někde v podvědomí jí poslední vzdorovitý hlásek nabádal, ať vydrží. Ona už s tím ale nemohla nic dělat. Již nadále nemohla kontrolovat své tělo.

S trhnutím se posadila. Slunce ji na chvilku oslepilo, když si zvykla na svit, před očima se jí rozevřela krásná louka, plná květin. Byla šťastná, tolik tepla. Tolik krásy. Zapomněla na to, že ve skutečnosti umrzá. Cítila jen teplo, hrálo ji v unaveném srdci, které přestávalo bít. Udělalo posledních pár úderů a utichlo.

Dívka otevřela oči. Byla u sebe v pokoji, žádný zimní les, ani vyhřátá louka. Tma prostupovala svět kolem. Z velkého okna do pokoje pronikalo měsíční světlo. Promnula si oči. „Byl to jenom sen?“ zamumlala pro sebe. Už chápala, co se jí zdálo: Není nutné brečet a umrzat, je lepší být v teple a radovat se.

Iva Navrátilová

Zpracovala: Klára Kovaříková

Florbal

Dne 17. 10. 2017 jsme se 8. a 9. třída zúčastnili okresního kola florbalového turnaje v Kladně. Dohromady hrálo 8 týmů, v družstvu bylo 5 + 1 hráčů, hrálo se 2 x 8 minut. První zápas jsme bohužel prohráli 6 : 0. Další zápas jsme měli velmi silné soupeře, bohužel jsme dostali 10 : 0.

1. zápas- 12. základní škola
2. zápas- Sportovní gymnázium Kladno
3. zápas- ZŠ Švermov

Utkání se nám líbilo, doufáme, že se příště umístíme lépe.

Podle vypravování Martina Adama, Pavla Hofmanna, Jana Sláničky a Erika Tomka.

Vypracovaly: Klára Kovaříková

Anna Marešová

Perličky ze školních lavic

7. třída – Diktát-místo

Když táhly divoké husy.

-Když táhli divoké psi.

8. třída- Ústní cvičení.

Živé organismy.

-Živé orgasmy.

ČJ Sloh

Žákyně přišla za paní učitelkou ukázat sešit a učitelka si všimla popsané ruky a žákyně řekla:“ Paní učitelko, je to pěkné?“

Druhá žákyně z lavice na to odpověděla: „Ne, je to pěkně hnusný.“